

28. Излѣзохъ отъ Отца и дойдохъ на свѣтъ; пакъ оставямъ свѣтъ и отивамъ при Отца.

29. Казахъ Му ученицитѣ Му: ето, сега направо си говоришь, и никаква притча не казвашъ.

30. Сега разбираме, че знаешъ всичко, и нѣмашъ нужда да Те пита нѣкой. Поради това вѣрваме, че си отъ Бога излѣзълъ.

31. Отговори имъ Иисусъ: сега ли вѣрвате?

32. Ето, настѣпва часъ, и настана вече, да се разбѣгате всѣкой у васъ си и Мене Самичкъ да оставите; ала Азъ не съмъ Самичкъ, защото Отецъ е съ Мене.

33. Това ви казахъ, за да имате въ Мене миръ. Въ свѣтъ ще имате тѣги; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣтъ.

ГЛАВА 17.

Това като каза Иисусъ, дигна очи къмъ небето и рече: Отче! дойде часъ: прослави Сина Си, за да Те прослави и Синъ Ти,

2. както Си му далъ власть надъ всѣка плоть, за да даде животъ вѣченъ на всички, които си Му далъ.

3. А вѣченъ животъ е това, да познавать Тебе, Едного Истинаго Бога, и пратения отъ Тебе Иисуса Христа;

4. Азъ Те прославихъ на земята, извършихъ дѣлото, шо Ми бѣ далъ да изпълня.

(32) Мат. 26. 31. Марк. 14. 27. (33) 1 Коринт. 15. 57. 1 Иоан. 4. 4; 5. 4. — Гл. 17. (1) Иоан. 12. 23. (2) Дан. 7. 14, Мат. 28. 18. Евр. 2. 5—8. (3) Иоан. 6. 29. 1 Иоан. 3. 23.